

In Rolduc in Woord en Beeld staat een goede afbeelding van het abdijsiegel waarop de annunciatie is afgebeeld. De abdijkerk van Rolduc is toegewijd aan Onze Lieve Vrouw en de heilige aartsengel Gabriel .

Zegel der abdij, dertiende eeuw.

Uit de Dietsche Warande van 1858

Het tweede, eveneens naar het originaal in onze archieven berustend, is gehecht aan een pergament, waarin de kanunnikken der abdij Rolduc den nieuwgekozen abt, Mathias Stralen, voorstellen aan het kapittel van Sint Lambert te Luik. Het stuk, waaraan het afdruksel gehecht is, draagt het jaartal 1600; maar het zegel zelf is voorzeker veel ouder, en schijnt tot de 13^e of 14^e eeuw te behooren. Het originaal onzer teekening is in groen was en stelt de boodschap des Engels Gabriël aan Maria, den titel onzer kerk voor. De engel laat den regter vleugel neêrhangen, terwijl de linker puntig, tot in het randschrift uitschiet. De wijsvinger zijner regterhand steekt lang en smal opwaarts, als van iemand die een gewigtige zaak kond doet; zijne linkerhand draagt een spreukband, bandrol, met de woorden: Ave Mar(ia). Schuins boven 't hoofd des aartsengels staat, heet afgezonderd, een gelijkarmig, uit negen punten bestaande kruisje¹; hij is bekleed met eene tunica en eenen mantel. Een rijzig pijlertje, met een bloemfinaal bekroond² deelt het zegelveld in twee kompartimenten, waarvan het tweede de H. Maagd verbeeldt, die, in staande houding, de boodschap des engels aanhoort. De linkerhand drukt zij tegen 't lijf, om de ruime gewaden op te gorden en om een onkennelijk voorwerp, misschien een boek, vast te houden; hare regterhand omklammert, in 't midden, een langen spreukband met de woorden: Ecce ancila Dei. Om het hoofd der moedermaagd ligt een sluijer, die tot even over de schouderen neêrvalt. Beide figuren dragen de lichtkroon (nimbus). De houding der H. Maagd heeft de uitdrukking der nederigheid en der ingetogenheid; die des engels is fier en verheven. Het omschrift is op sommige plaatsen verbroken; maar men kan nog genoegzaam vermoeden wat er gestaan heeft. S'ecclēsie scē Mariē sciq̄ Gabrielis in (de) Rode, dat is: Sigillum ecclesiae sanctae Mariae, sanctique Gabrielis in (de) Rode (zegel der kerk van de H. Maria en van St. Gabriel te Rode). Zie daar, Mijnheer de Redakteur, wat ik u voor't oogenblik kan mededeelen. Edoch ik denk dat wij nog wel eens op onze oude, eerbiedwaardige abdij te rug komen: wij bezitten nog menig pergament, nog menig zegel-afdruksel in onze archieven, en nog menige legende in onze annalen, die den lezer der 'Warande' welkom zouden zijn. Ten bekwamen tijde zullen wij er gebruik van maken. Vaarwel.

W. EVERTS.

Rolduc, op Sint-Geertruide's avond, 1858.

¹ Dit kruisjen ontmoet men, in de XVe Eeuw, op het hoofd van vele Engelen.

² Het komt mij onmiskenbaar voor, dat dit, in opmerkelijken vorm, de bloeyende Jesses roede is, die wij, in de voorstellingen der XVe Eeuw, geregeld door een bloeyende leliestang vinden uitgedrukt.

Dietsche Warande.

